

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

ΦΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.—Εὐνδρομὴ προκληρωτῆα στὴν Ἑλλάδα 12 ὄρ στὸ ὄζω τῆς Ἑλλάδος 13. Καίδεται τοῖς τῆς ἐδ' ἡμέρας, ἀπὸ 7—8 ἡμέρας λιάδες φύλλα. Γιὰ κάμμεια καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γιὰ τὰς γνωστοποιήσεις. Κάμμεια καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή του, θὰ τυπώνεται. Διέβουαις κάμμειαι δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἀς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδα. Γράψε ξεγράψε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξέρωσθε ὡς τὰ γράμματά τους δὲν θὰ διαβάζωνται.

Ἀθήναι, 2 Φεβρουαρίου 1883

Ἀριθ. 140+138+57

Ὁ κύρ

Περρὲν αὐτὸς ποῦ εἶχε τὸ ἐργαστάσιον τῆς μπαρουτῆς καταμεσῆς τῆς πόλεως καὶ κόντεψε νὰ μᾶς τινάξῃ ὅλους στὸν ἀέρα, φαίνεται νὰ ἦναι πολὺ εὐγενὴς γάλλος ἤγουν φραντζέζος, ἀφοῦ εἶχε τὴν ἀδιαντροπιὰ νὰ γράψῃ στῆς ἐφημερίδες πῶς ἔκανε χορὸ στουὺς ἀξιωματικούς τὴν ἄλλη μέρα, ἀντὶς νὰ κλειστῆ στὸ σπίτι του γιὰ νὰ μὴ τὸν βλέπῃ τινὰς ποῦ κόντεψε νὰ πάρῃ τόσο κόσμον στὸ λαϊκὸ του. Ἀκοῦς ἐκεῖ αὐθάδεια νὰ νὰ κινδυνεύσῃ ἡ πόλις καὶ ὁ Περρὲν νὰ σοῦ κἀνῃ χοροῦς. Ἐπρεπε νὰ ἦναι μιὰ κυβέρνησις ὄχι τοῦ Νικολσον, ἀλλὰ ἄλλη ὅποια δῆποτε γιὰ νὰ τὸν ἔστελνῃ στὸν Μεντρσεῖ νὰ κἀνῃ ἐκεῖ τὸν καλλίτερον χορὸ ἀπὸ ντάμες καὶ ντάμους ψύρες καὶ ψύλλους.

Εἶναι δὲ καὶ ψεύτης κοντὰ στὰ ἄλλα γιὰτὶ λέει πῶς στὸ πυριτιδοποιεῖόν του εἶχε μόνον 900 ὀκάδες μπαρουτὶ καὶ λίγα ἄλλα ὕλικα ἀκατέργαστα.

Νὰ ὁ λογαριασμός καὶ ἀς μᾶς ἀπαντήσῃ. Πρῶτον. 24 βαρέλια μικρὰ τῶν 80 ὀκάδων, 66 κάσες πετρελαίου γεμάτες μπαρουτὶ ἀπὸ 26 ὀκάδες, δύο τενεκέδες δυναμίτιδος τοῦ πετρελαίου μὲ τὰ φυτίλια τῶν ἀπὸ 13 ὀκάδες ἢ καθε μίαν κάσσαν, καὶ τέσσαρα μεγάλα βαρέλια τῶν τετρακοσίων ὀκάδων, καὶ ὅλα αὐτὰ ἦτανε πρᾶγμα ἔτοιμον καὶ στὴν ἀποθήκην γιὰ πώλημα.

Στὸ Λιατρίθειον δὲ ἦτανε 19 βαρέλια ὡς τέσσαρες χιλιάδες ὀκάδες μόνον τὸ ἀκατέργαστον πρᾶγμα.

Ἐνικκῶσες ὀκάδες λοιπὸν εἶναι ὅλα αὐτὰ κύρ Περρὲν, ἢ ἢ ἐνικκῶσα ἑκατομμύρια;

Θὰ μὲ ρωτήσῃς τώρα καὶ ποῦ τᾶμαθα ἐγὼ ὅλα αὐτὰ καταλεπτομερῶς, αἶ, νὰ κατέβηκε τὸ πνεῦμα τοῦ Μακράκη καὶ μοῦ τὰ περιδιὰγραψε.

Ἐπρεπε νὰ ἦσαι στὸν Μεντρσεῖ, καὶ ὄχι νὰ κἀνῃς χοροῦς. Μωρὲ χαρᾶς στὴν ἀδιαντροπιὰ. Ἐγὼ ξέρω πῶς οἱ Γάλλοι εἶναι πολὺ φιλότιμοι καὶ ὅταν τοὺς συμβαίῃ ἓνα δυστύχημα τρέχουν νὰ βοηθήσουν ὁ καθένας ὅπως μπορεῖ τὸν ἄλλον, καὶ ὄχι ἀπάνω στὸν κίνδυνον, ἀπὸ τὸν ὁποῖο μόλις ξέφυγαν νὰ κάνουν χοροῦς καὶ γλέντια.

Αὐτὸ λέγεται anedia.

Εἶναι

δὲ καὶ πολὺ γενναϊόδωρος γιὰτὶ στοὺς ἀνθρώπους ποῦ πρωτοέσωσαν τὸ μαγαζὶ του, εὔγανε καὶ τοὺς ἔδωσε γιὰ ρεγάλο τί νομίζετε; Τρία φράγκα, γιὰ τὴν ζωὴ τους ποῦ κινδύνεψαν στὰ σωστά.

Φαίνεται ἔκανε οἰκονομία γιὰ νὰ κἀνῃ τὸν χορὸ. **Μπέκ!**

Καὶ λοιπὸν

πῶς σᾶς φάνηκε ἡ νέα γχεσινὴ ἐκρηξις τοῦ πυριτιδοποιεῖου ποῦ εἶναι: καὶ κάτω στὰ Λιατρίθειον, μέσα καταμεσῆς σὲ ὀλάκερην συνοικίαν μαγαζῶν καὶ σπιτιῶν.

Κατὰ δυστυχίαν μόνον δύο ἐσκοτώθηκαν καὶ ἄλλοι δύο εἶναι μισοζωντανοί. Μικρὸ τὸ κακό. Κάϊκαν καὶ δύο λιατρίθειον. Τιποτένια πράγματα. Ἐσπασαν ὅλα τῆς συνοικίας τὰ τζάμια καὶ κρεμνίστικαν καὶ μερικὰ σπῆτια. Ἀνάξια λόγου πράγματα.

Ἀφοῦ ἐγίνε ἐκρηξις ἔπρεπε νὰ γίνῃ σωστὴ, νὰ σκοτωθοῦν κάμμια πενηνταριά ἀνθρώποι καὶ νὰ κρεμνιστῆ ἡ μισὴ Ἀθήνα, ἀλλοιῶς τέτοιαις ἐκρηξις εἶναι ψεύτικες.

Καὶ πῶς δὲν τὰ ἐγνώριζε αὐτὰ τὰ ὑφαιστια ἢ κυβέρνησις; Βέβαια καὶ ὑπερπαραβέβαια, ἀλλὰ ἔχουν βλέπετε καὶ αὐτοὶ οἱ ἀνθρωποκτόνοι ἐργαστασιάρχαι τοῦ μπαρουτιοῦ τὰ μέσα, τοὺς κοματάρχας τους καὶ τέλος τὸν παρᾶ.

Καὶ εἶναι ἀληθινὰ ἀνθρωποκτόνοι αὐτοὶ ποῦ εἶχαν καὶ ἔχουν ἀκόμη μέσα στὴ πολιτεία αὐτὰ τὰ ἀνθρωποκτονία καὶ μένου ἀτιμώρητοι, καὶ κάνουν καὶ χοροῦς.

Λένε πῶς μετακόμιζαν τὸ πρῶτὸ στῆς πέντε τὸ μπαρουτὶ καὶ ἓνας γάδαρος κλότσιτε ἓνα φανάρι καὶ πῆρε φόκο. Ἦρωας γάδαρος καὶ πρέπει νὰ τοῦ στήσουν ἀγαλμα, γιὰτὶ ἂν αὐτὸς δὲν ἐθυσίαζε πατριωτικῶς τὸν ἑαυτὸν του τὸ ἀνθρωποκτονίον αὐτὸ θὰ δούλευε ἀκόμη. Καὶ εἶχε μέσα μόνον χίλιας ὀκάδες, γιὰτὶ τὴν προηγούμενην μέρα εἶχαν βγάινε 5 χιλιάδες ὀκάδες.

Τίποτα δὲν ἐγίνε, ἔπρεπε νὰ βρισκωντο καὶ κείνες ἐκεῖ γιὰ νὰ γίνῃ σωστὸ τὸ πανηγύρι.

Ἴδου ἀσφάλεια πολίτου, νὰ σοῦ κρεμνίζεται τὸ σπῆτι στὰ καλά καθούμενα, νὰ σκοτόνεσαι ξάφνα καὶ ποῦ περπατᾶς, νὰ

Γι' αυτό καλὰ θὰ κάνη κάθε ένας μας νὰ τὸ ρηξῆ στὴν οἰκονομία καὶ νὰ τρώη κουρμιὰνα ἤγουν βασιλικὸ ψωμί, ὡς ποῦ νὰ μᾶς καταντήσῃ ὁ Πετρέλαις νὰ τρώμε καὶ ἄχυρον. Ἀμήν.

Δέτε πῶς κατάντησαν τὰ μοῦτρα τοῦ Πετρέλαιου ἀπὸ τοὺς φούσκους ποῦ τρώει κάθε μέρα στὴ βουλή.

Γιὰ

τὰ τκουπίδια ποῦ ρίχνουν στὸ Βαρβάκειο τὰ γράψαμε, ὥστε δὲν θὰ τὸ πᾶμε κάθε μέρα ντουμπελέκι, ἄς ἔρθῃ τὸ καλοκαίρι νὰ ξεφουτρώσῃ ἀπὸ κεῖ ἡ βλογιὰ, ὅσο δὲ γιὰ τὸν εὐγενικὸ ἀπόπατο ποῦ φτειάνουν ἄπέναντι τῆς ἀγορᾶς, αὐτὸ δὲν δείχνει τίποτα ἄλλο παρὰ ὅτι ὅλα τὰ πράγματά μας τὰ κάνωμε σὰν σκ. . . . με συμπάθειο.

Τὴν λέγω μισοφαγωμένη τὴν λέξι γιὰ νὰ μὴ τὴν καταλάβετε, ἀλλ' ἂν τὴν ἐνοήσατε, εἴστε ἀπατημένοι, καὶ σᾶς λέγω, ὅτι εἴστε ἀγενεῖς νὰ νομίζετε ὅτι ὁ Παληάνθρωπος μπορεῖ νὰ βάζῃ σκατὰ στὸ φύλλο του σὰν ἐκεῖνα, μέσα στὰ ὁποῖα ἔτριψε ἕνας χωροφύλακας μιά φορὰ στὸ Τατόι τὰ μοῦτρα τοῦ Καλλιγᾶ, ποῦ ἔπρεπε νὰ τοῦ τὸ φυλάξῃ νὰ τοῦ τὸ κάνῃ τώρα.

Δὲν πειράζει, ἐλπίζομε ἂν ζήσουμε νὰ τοῦ τρίψωμε τὰ μοῦτρα ὄχι ἀπάνω ἰσπῆς ἀκαθαρσίαις, ἀλλὰ στὴ κάλπη του, ἂν τολμήσῃ δὲ βάνῃ.

Ἐτοιμὴ γιὰ τὸν χορὸ τῶν παιδίων.

Με

μεγάλῃ μας χαρᾷ μαθίσαμε ὅτι στὸ 1886 θὰ ἔχωμε δυὸ σπουδαῖα συνέδρια ἐδῶ. Ἐνα ποῦ θὰ συζητήσουν προϊστορικά πράγματα καὶ ὅσα ἔγιναν πρὸ τοῦ κατακλυτιμοῦ, τὸ συνέδριον λέει τῶν παλαιοντολόγων, ποῦ Κύριος οἶδε γιὰτὶ τὴν τιμὴ ποῦ μᾶς κάνουν αὐτοὶ οἱ κύριοι εὐρωπαῖοι, τί θὰ μᾶς κοστίσῃ ἄς ἦναι, τρώμε δόξα καὶ χορταίνομαί καὶ δὲν πειράζει.

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἄλλο συνέδριον θὰ γίνη εἰς τὸ παλάτι τῆς αὐλῆς τῆς ἀστυνομίας, ἀπὸ ἰταλοὺς, Ἕλληνας μαυροβου-

νιώτας τούρκους καὶ λοιποὺς ποῦ θὰ ἐκθέσουν τῆς ψύραις των, μ' ὄλον ὅτι αὐτοὶ εἶναι καὶ ἀπὸ τώρα παρασκευασμένοι καὶ μισοφαγωμένοι, ποῦ τρέμει τινὰς καὶ νὰ περάσῃ ἀπὸ κοντὰ τοὺς πολὺ ὁμῶς φοβούμεσθε μήπως ὡς ποῦ νὰ ἔρθῃ τὸ συνέδριον τῶν Παλαιοντολόγων μᾶς φάγῃ ἡ ψύρα ὅλους καὶ τότε βροῦν τὴν Ἀθήνα ὅλη μιά παλαιοντολογία.

Αὐτὰ

ποῦ μᾶς γράφει ἡ κυρία Ἀμοργιανὴ γιὰ τὴν κυρία Μαριγῶ, ἄς τὴν ποῦμε καὶ κυρία Γεωργίου Δεσποτάκη, ποῦ σοῦ ἔκλεψε τὸν ἄντρα σου καὶ ἔκανε καὶ ἔδειξε καὶ κάνει καὶ δείχνει καὶ τόσα ἄλλα, караκαλάται νὰ ἔρθῃ νὰ κουβεντιάσωμε μαζὺ κι' ἀπὲ τὰ γράφομε γιὰ νὰ ξέρωμε τί μᾶς γίνεται. Δὲν εἶναι ἔτσι ; Γιατὶ καταντοῦν τὰ ἱστορούμενα κακουργήματα σχεδόν. Ἔτσι δὲ πάλι στὰ κουτουροῦ δὲν μπορεῖ τινὰς νὰ ἐκθέσῃ καὶ γυναῖκες μάλιστα, καὶ ἂν σοῦ πῆρε κυρία Ἀμοργιανὴ τὸν ἄντρα σου ἦτανε καπάτσα, ἄς τὸν ἐκλείνες μέσα στὸ κατῶγι νὰ μὴ σοῦ φύγῃ. Ἐλα νὰ μᾶς τὰ πῆς καὶ διὰ στόματος ἐκτός ἂν προλάβῃ ἐκεῖνη καὶ σὲ ἀποστομώσῃ.

**—Κᾶτι φορτωμένος γείτονα ;
—Πᾶω ν' ἀσφαλῆσω τὴν ζωὴν μου σὲ κανένα βουνό ;
—Κ' ἐγὼ τὸ ἔδειο θὰ μᾶς ψήσουν ὅλους ζωντανούς !**

Ἐνοῦς

στρατιώτου χωροφύλακα καὶ νῦν τώρα καπνοπώλῃ στὴ Λάρισσα τοῦ κατάσχεσαν δυὸ τρεῖς φοραῖς οἱ κύριοι γαλωνάδες τῆς χωροφυλακῆς τῆς Ἄρτας 250 δραχμᾶς καὶ ὄχι 2 καὶ 50 ποῦ γράψαμε μεις, λεπτὰ ποῦ εἶναι ἀπὸ τοὺς μιστοὺς του καὶ τὰ ἔλαβε δικαίως καὶ τοῦ τὰ ἀφῆρεσαν ἀδίως.

Θὰ ἤθελαν φαίνεσθαι, νὰ κάνουν ἀποκηραῖς, ἂν δὲν τάχαν τάμα στὸν αἶ Βασίλει. Ὅπως δήποτε ἔχεις νὰ λαμβάνῃς.

Βρὲ

ἄδερφέ κύριε Λάντζα, καθηγητὴ τῶν σχεδίων τοῦ Πολυτεχνείου, τὸ δημόσιον σὲ πληρώνει ὄχι γιὰ νὰ βλέπῃς τὰ μετέωρα σὰν ἀστρονόμος, ἀλλὰ νὰ παραδίνῃς μάθημα ταχτικὰ στὸ σχολεῖο.

Σὺ ἀθεόφοβος ἔχεις τώρα ἕνα μῆνα νὰ πατήσῃς καὶ ὁ καιρὸς ποῦ θὰ κάνῃ τὸ Πολυτεχνεῖο πᾶψεις πλησιάζει, καὶ δὲν ἔμαθανοὶ μαθητὰδες οὔτε τὰ μοῦτρά σου αὐτὰ νὰ ζωγραφίζου γιὰτὶ τὰ βλέπουν στὴ χάσι καὶ στὴ φέξι τοῦ φεγγαριοῦ καὶ ἔρχουν τὸ σακρὶ τοῦ σχεδιογράμμα τῆς μούρης σου. Πῶς εἶπατε;

Οἱ γενικοὶ

ἐργολάβου τῆς καθ' ὅλον τὸ κράτος διαχειρίσεως καὶ πωλήσεως Πετρέλαιου, περὶων καὶ πανγιογράφτων, εἰδοποιῶσιν ὅτι ἀπὸ τὴν 21ην Ἰανουαρίου ε. ε. ἄρχεται ἡ πώλησις πετρελαίου κατὰ τὰ διατεταγμένα ἐν μὲν ταῖς Ἀθήναις ἐν τῇ εἰδικῇ αὐτῶν ἀποθήκῃ κειμένη κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἀνδριανοῦ καὶ Καπνικαρέας, παρὰ τῇ παλαιᾷ ἀγορᾷ, ἐν Πειραιεὶ δὲ ἐν τῇ εἰδικῇ αὐτῶν ἐπίσης ἀποθήκῃ, κειμένη ἐν τῇ ὁδῷ Ἀρσολίτης παραπλεύρως τοῦ ἀτμομύλου τῶν ἀδελφῶν Λάμπρου.

(Ἐκ τοῦ γραφείου αὐτῶν.)